

джерела цих відомостей, якими були усні оповідання й апокрифічна лектура, далі — що він кидає світло на самий характер літературної роботи Данила, вирізняючи шкелет записок і додатки, зроблені на підставі апокрифічної лектури, нарешті — „вясняє питання про розповсюдження легендарно-апокрифічного елементу в руській суспільності“. Коли-б автор дійсно дав відповідь на сі питання, студія була-б важним причинком до вяснення обсягу апокрифічної літератури, звісної в давній Русі — питання дуже важного, а досі не вясненого; можливо, що авторови й удало ся-б дещо зробити в сім напрямі, коли-б він з становища поставлених питань перевів аналізу Хожденія — себто постарав ся вилучити, щó у Данила треба уважати впливом лектури, і яка се була лектура — грецька чи словянська. На жаль автор сього не зробив, і у нього студія „сама по собі“, а тези також „самі по собі“. Він катальогізує апокрифічні відомости й подробиці в Хожденії, ставить їх в звязок з апокрифічними творами, спиняєть ся над ними самими відомостями без огляду на Хожденіє — але для відповіді на поставлені питання не приготує відповідного ґрунту. Навить теза автора, що Первоєвангеліє Якова мусіло в XII в. бути звісне в словянським перекладі, не умотивувана відповідно, хоч а ргіорі в тім нема нічого неправдоподібного.

М. Г.

Матеріали для словаря древне-русского языка по письменнымъ памятникамъ. Трудъ И. И. Срезневскаго. Томъ второй, выпускъ Ш, Слб., 1900.

Се тільки Ш зошит II тому, що обіймає слова від *пан* до *пра*, і ще буде оден зошит, що закінчить сей том. Від попередніх він нічим не різнить ся, і можна тільки повторити бжання, аби се користне виданне приспішило трохи своє *tempo*, а то судячи по попереднім випускам на закінченне його прийдесть ся чекати кільканадцять літ.

М. Г.

Dr. Stanisław Kutrzeba — Szos we Lwowie w początkach XV w. (Przewodnik naukowy i literacki 1900 st. 401—411).

Автор сеї розвідки обговорює міський податок у Львові в рр. 1405—1417, ухвалений 12 разів. Звістки до того бере з найдавніших львівських міських книг. Про дальший час не говорить уже, не маючи безпосередних звісток. Наперед обговорює автор шосові ухвали, розміри й категорії сього податку та спосіб збору його. При тім обмежуєть ся д. Кутшеба включно на безпосередні звістки із згаданих років, не пробуєчи навіть для ілюстрації втягнути сюди звістки про податковий систем в пол. XV в, де про шос маємо більше докладнійших звісток. З того виходить скупість і неясність предмету в сій розвідці. Без ре-